

यथा । पुष्पाणामधिवासेन MBh. 3, 24. माल्यैर्वास्पमानम् 12, 10039. वासित = भावित (diese Bed. von भावित scheint dafür zu sprechen, dass man einen Zusammenhang von वासित in dieser Bed. mit dem caus. von ३. वस् annahm; auch वासना Eindruck u. s. w. wird durch भावना erklärt) AK. 2, 6, 3, 35. 2, 9, 46. H. 414. an. 3, 295. fg. MED. I. 152. wohlriechend gemacht, parfümirt KAUC. 11. 16. 19. 41. MBh. 1, 6965. 10, 332. 12, 10038. HARIV. 3535. 3708. 8420 (पुष्पोच्चयेत् mit der neueren Ausg. zu lesen). MEGH. 20. RT. 1, 4. 5, 5. RAGH. 4, 74. एकेनापि सुवृत्तेण पुष्पितेन सुगन्धिना । वासितं तद्वनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥ Spr. 331. MĀLATIM. 148, 14. 133, 17 = UTTARAR. 49, 2 (63, 4). KATHĀS. 63, 11. 73, 120. BHĠG. P. 8, 2, 24. 11, 27, 30. MĀRK. P. 61, 25. 65, 5. PĀNĒAR. 1, 14, 71. 2, 4, 36. WILSON, SĀMKEJAK. S. 130. लितवासित (angeblich umgestellt) gaṇa राजदत्तादि zu P. 3, 2, 31. BHĀṬI. 5, 90. सुवासित HARIV. 4333. RT. 1, 3. PĀNĒAR. 1, 6, 37. 2, 4, 39. — 2) वासित parfümirt, gesalbt so v. a. afficirt, gefärbt: मैत्र्यादित्तपरिकर्मवासितात्तःकरणा Verz. d. Oxf. H. 236, b, N. 4. अविद्यावासनया ÇĀṆK. zu BRH. ĀR. Up. S. 238.

— अथि 1) mit Wohlgeruch erfüllen, wohlriechend machen: तद्वनं सर्वं स्वगन्धेनाध्यावासयत् BuāG. P. 10, 63, 19. मधुभिर्गन्धपुष्पैश्च स्वधियास्य Verz. d. Oxf. H. 103, b, 2, 3. सर्वगन्धाध्यावासित MBh. 1, 4949. 5, 2903. 13, 642. HARIV. 6036. 8381. R. GORR. 1, 5, 17 (15 SCHL.). 66, 11. 79, 39. 4, 27, 5. 5, 13, 15. RT. 2, 17. VIKR. 127. — 2) weihen: अधिवास्यात्मनात्मानं अधिवास्याद्य चात्मानं die neuere Ausg.) विधिदृष्टेन कर्मणा HARIV. 8994. अधिवासितशस्त्र MBh. 3, 5135. Hierher gehört auch die unter ३. वस् mit अथि caus. 2) stehende Stelle. — 3) afficiren, färben: भावैरधिवासितं (= उपरञ्जितं Comm.) लिङ्गम् SĀMKEJAK. 40. WILSON, SĀMKEJAK. S. 130. — Vgl. 3. अधिवास und अधिवासन.

— अनु 1) mit Wohlgeruch erfüllen, wohlriechend machen: सुगन्धवातो दशयेनानं समत्तादनुवासयति BHĠG. P. 5, 16, 19. 24. 20, 24. पारिज्ञातपुष्पस्य संस्पर्शेनानुवासितः HARIV. 7038. — 2) eine mit Riechstoffen gemischte ölige Einspritzung machen: पयोमधुरकषायसिद्धेन तैलेनानुवासयेत् SuçA. 1, 367, 15. वासित der ein solches Klystier erhalten hat 276, 19. — Vgl. अनुवास, वासन, वास्य.

— अग्नि, वासित wohlriechend gemacht MBh. 12, 6349 fehlerhaft für अधिवासित, wie die ed. Bomb. liest.

— आ mit Wohlgeruch erfüllen: (नागाः) आवासयतो गन्धेन R. 2, 103, 40.

— सम्, partic. संवासित riechend (stinkend) gemacht: Athem SuçA. 2, 369, 13.

वासयष्टि f. ein mit Querhölzern versehener aufrecht stehender Pfahl als Nachtquartier von zahmen Pfauen MEGH. 77. VIKR. 43. Dieselbe Bed. hat यष्टिनिवास, wonach die Uebersetzung daselbst zu ändern ist.

वासयित्स् (vom caus. von ३. वस्) nom. ag. wohl Beherberger oder Erhalter: अद्रे हि सुधु राज्यस्य कृत्स्नस्यास्य सुमध्यमे । प्रभुर्वासयिता चैव MBh. 4, 420.

वासयितव्य (wie eben) adj. zu beherbergen MBh. 13, 5068.

वासयोग (3. वास + योग) m. ein aus dem Gemisch verschiedener Stoffe zubereitetes wohlriechendes Pulver AK. 2, 6, 3, 35. H. 637.

वासरै (von 2. वस्) UNĀDIS. 3, 132. 1) adj. (f. ई) früh erscheinend, morgendlich, ῥέπειος: प्र प्रा अर्धयि तारुरेकीनीव सूर्यो वासराणि RV. 8, 48, 7.

प्रतस्य रेतसो ज्योतिष्पश्यति वासर्म् 6, 30. ता वा धेनुं न वासरीमंशुं डुकृत्यदिभिः wie die Kuh am Morgen 1, 137, 3. — 2) m. n. (eigentlich Morgen) Tag im Gegens. zur Nacht; Tag überh., Wochentag NAIGH. 1, 9. AK. 1, 1, 2, 2. H. 138. an. 3, 600. MED. r. 213. HALĀ. 1, 106. नभ्य ÇĀṆKH. GRH. 4, 7. वासरास्ते, निशास्ते Spr. 2989. निशावासरयोः KATHĀS. 71, 96. 42, 67. MĀRK. 85, 1. WEBER, KRṢṢNĀG. 227. वासरावसाने RĀGA-TAR. 2, 166. जयिणि वासरे DAÇAK. 86, 4. वासरप्रक्षैस्त्रिभिः KATHĀS. 39, 89. व्यक्ते ऽपि वासरे Spr. 2903. 2319. परितापिषु वासरेषु KĀM. NĪTIS. 7, 34. वसतोत्सववासरे KATHĀS. 4, 49. 93, 70. अय्यवासरे RĀGA-TAR. 3, 456. चैत्रादिवासरे 6, 122. VARĀH. BRH. S. 96, 1. 104, 61, a. BRH. 2, 14. masc. Spr. 3979. KATHĀS. 4, 23. 5, 80. 22, 259. 28, 188. 34, 130. 173. 31, 53 (विवाहः). RĀGA-TAR. 1, 285. 4, 400. PRAB. 68, 14. neutr. MEGH. 104. Spr. 634. PRAB. 106, 13. VET. in LA. (III) 18, 22. VARĀH. BRH. S. 53, 19. 78, 26. 96, 1. Tag so v. a. Reihe: अथ कदाचित्कस्यापि वृद्धशकस्य वासरः (वारः ed. SCHL. 67, 21) प्राप्तः HIT. ed. JOHNS. 1426. — 3) m. N. pr. eines Schlangendämons (नाग) MED. राम st. नाग H. an. — 4) f. ई Tagesgottheit KĀLAĀKRA 2, 149. — Vgl. विन्दु, वोध, रवि, प्रतिवासर्म्.

वासर्कन्यका f. Nacht (Tochter des Tages) H. c. 17.

वासर्कत् m. Tagmacher d. i. die Sonne H. 97, Schol.

वासर्कत्य n. Tagesverrichtung, die täglich zu einer bestimmten Zeit zu verrichtenden Cerimonien KATHĀS. 103, 216. — Vgl. दिनकर्तव्य, दिनकार्य und दिवसक्रिया in den Nachträgen.

वासरमणि m. das Juwel des Tages d. i. die Sonne HARB. Anth. S. 310, Çl. 3.

वासरसङ्ग m. Tagesanbruch BHĀṬI. 13, 2.

वासरः H. an. 3, 601 fehlerhaft für वासुरा.

वासरधीश m. der Herr des Tages d. i. die Sonne SĀH. D. 308, 18.

वासरेश m. 1) dass. KATHĀS. 28, 189. — 2) der Herr (Planet, Sonne, Mond) eines Wochentages: ÇĀIPATĪ in SIDDHĀNTAÇĪR. ed. BĀPUD. S. 34.

वासव 1) adj. (f. ई) a) von den Vasu stammend, zu den Vasu gehörig u. s. w.: Indra AV. 6, 82, 1. अग्निर्वसुभिर्वासवः NĪR. 12, 41. die sieben Sonnenrosse (Comm.) TS. 1, 6, 12, 2. KĀṬH. 8, 16. ĀÇV. ÇR. 4, 7, 4 (vgl. RV. 2, 5, 2). पङ्क्तं RV. PĀṬI. 17, 6. — b) das Wort वसु enthaltend gaṇa विमुक्तादि zu P. 5, 2, 61. — c) vom König Vasu kommend, ihm gehörig: वीर्य MBh. 1, 2389. — d) Indra (वासव) gehörig AV. PARIÇ. in Ind. St. 10, 320. शक्ति MBh. 3, 17211. 7, 6331. 7812. 8302. fg. अशनी 9, 581. अस्त्र HARIV. 10617. चमू MEGH. 44. — 2) m. a) Bez. Indra's (das Haupt der Vasu gaṇa पर्थादि zu P. 5, 3, 117) AK. 1, 1, 4, 38. H. 171. HALĀ. 1, 52. 5, 70. देवानामस्मि वासवः sagt Kṛṣṇa BUAG. 10, 22. MBh. 3, 1777. 12047. 4, 1296. 5, 7072. 13, 328. विषये वासवस्तस्य सत्यमेव प्रवर्षति 13, 97. 14. 2863. HARIV. 261. R. 1, 3, 17. वसवो वासवं यथा (पर्युपास्ते) R. 1, 7, 5. 40. 7. 40, 20. 62, 26. 2, 25, 8. 40, 10. 63, 2. 4, 25, 34. RAGH. 3, 58. 5, 5. ÇĀK. 109. 16. VARĀH. BRH. S. 9, 39. 17, 21. ÇĀK. 109, 16. KATHĀS. 11, 76. VP. 133. PRAB. 24, 8. BURN. Intr. 131. LALIT. ed. Calc. 313, 10. — b) ein Sohn des Fürsten Vasu MBh. 1, 2365. — c) इन्द्रस्य वासवः N. eines Sāman Ind. St. 3, 208, a. — d) N. pr. eines Dichters Verz. d. Tüb. H. 13. — 3) f. ई a) patron. der Mutter Vjāsa's, die nach dem MBh. von der Apsaras Adrikā, welche als Fisch den Samen des Fürsten Vasu verschluckt hatte, geboren ward, H. 847. MBh. 1, 2401. BUāG. P. 1, 4, 14. 6, 38. sie